

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ikke helt sikker på, at fru Line Barfod og jeg kan blive ved med at være enige.

Så vidt jeg husker, blev snifferprogrammerne i virkeligheden brugt som et specielt våben i kampen mod børneporno, altså til at opnuse børnepornobrugere og børnepornoudspredere, og i den forbindelse blev der lovgivet, så det blev muligt for politiet at bruge snifferprogrammer til at finde vej igennem et cyberspace, hvor der nogle steder lå børnepornoprogrammer. Det Radikale Venstre var faktisk med til at vedtage den lovgivning, som gjorde det muligt, og jeg tror ikke, vores grænse ligger helt det samme sted på det område.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så er der ikke flere spørgsmål til ordføreren, og næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Da jeg her i morges så regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse, fik jeg den klare opfattelse, at statsministeren og statsministerens parti er blevet overruled af De Konservative og Dansk Folkeparti, for efter min bedste vurdering er der ikke megen forskel på arbejdsgruppens forslag og regeringens handlingsplan. Man skal virkelig have luppen fremme.

Et af de temaer, der f.eks. blev problematiseret lidt af statsministeren, var spørgsmålet om overvågning, screening af bestemte boligområder; det forslag ryger nu i en arbejdsgruppe. Der er også et forslag om total overvågning af grupper af mennesker eller enkeltpersoner, uden at der er en konkret begrundet mistanke om nogen form for kriminalitet af alvorlig karakter. Det forslag bliver ganske vist også sendt i en arbejdsgruppe, men ikke desto mindre er det stadig på bordet.

På trods af at regeringspartierne lægger luft til det og siger, at nu skal vi undersøge, og nu skal vi tænke os om og alt sådan noget, er overvågning i virkeligheden sat på dagsordenen, og vi vil her til foråret se lovforslag, der lægger op til den totale overvågning, medmindre der kommer nye toner, og medmindre de overvejer, som regeringen nu skal i gang med, rent faktisk fører til, at man begynder at overveje, hvordan der kan skabes balance mellem retssikkerhed og fysisk sikkerhed.

Det, vi skal passe på, når der skal træffes beslutninger af denne karakter, er jo, at vi ikke gri-

bes af frygt. Vi skal passe på, at vi ikke gribes af politisk opportuniste, og vi skal hele tiden holde os for øje, at det danske Folketing ikke skal lægge navn til vidtgående beføjelser til politi og efterretningstjenesten. Vi skal ikke ind på indgreb i den personlige frihed og på antidemokratiske og totalitære tiltag, der svækker retssikkerheden. Det er ikke det danske Folketings mål.

Derfor var det en meget interessant debat, det lykkedes os at få med hr. Peter Skaarup. Han kunne ikke fortælle, hvor grænsen ligger mellem en politistat, som han nærmest var imod, og det, Dansk Folkeparti gerne vil. Det, hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti gerne vil, er overvågning, holdningskontrol, hemmeligt politi med udvidede beføjelser og ingen retssikkerhed for borgerne. Derfor er det en meget, meget vigtig debat, vi har i dag, og det bliver et meget vigtigt halvår, når regeringen skal i gang med at udmønte det, den agter at gennemføre.

Det har undret mig i hele debatten, at statsministeren, senest her i kommunalvalgkampen, notorisk har afvist, at deltage i Irakkrigen har øget terrortruslen. Jeg vil bare minde om, at da briterne myrdede 13 uskyldige civile i Derry på Bloody Sunday i januar 1972, kom det som en gave til IRA. IRA voksede på grund af dette fra en isoleret gruppe på yderkanten af borgerrettighedsbevægelsen til en raffineret, moderne terrororganisation, formentlig den mest berygtede, veldefinerede terrororganisation nogen sinde, og hvis det er det, der kommer ud af at myrde – i citationstegn – kun 13 civile, hvad kommer der så ikke ud af at anvende fosforbomber og napalm i Irak og at torturere og ydmyge mennesker i Abu Ghraib eller på Guantánamo?

KL 18.10

Der er afgjort brug for et skærpet terrorberedskab i Danmark, for terror er vor tids største krigslignende trussel. Men når det er sagt, gælder det om at finde løsninger for terrorberedskabet, der modsvarer truslens omfang og fastholder proportionerne i frygten, så vi ikke pantsætter både frihed, fornuft og følelse i sikkerhedens navn. Hverken frygt eller politisk opportuniste er gode vejvisere i politik, og opgaven må derfor først og fremmest være forebyggende.

SF fremsatte i oktober forslag til et forbedret terrorberedskab. Hovedelementerne i forslaget er en sammenlægning af efterretningstjenestene med øget parlamentarisk kontrol, en overførsel af hjemmevernet til et nyt beredskabskorps, et tryghedskorps ved trafikknudepunkter og lignede og en forbedret overvågning af disse inden